

[Per Federspiel.]

som ydes af banken. Det vil med andre ord sige, at man tilstræber at træde ind i en normal økonomisk udvikling i disse lande, at man ikke søger at erstatte den private finansiering. Udviklingen af et naturligt forhold mellem den private økonomiske virksomhed i de industrialiserede lande og de opdukkende industrier i de nye lande betragter jeg som et meget væsentligt led i overenskomsten.

En af de vanskeligheder, man hidtil har stødt på, har været, at privatkapitalen har holdt sig tilbage, ikke så meget på grund af den økonomiske risiko ved investering i disse oversøiske lande, som fordi man risikerer politiske overraskelser, konfiskationer, vilkårlig beskatning, særlige foranstaltninger mod firmaer, der er kontrolleret af andre end landets egne indbyggere o. s. v. Det ville være ønskeligt, hvis regeringen også var opmærksom på det arbejde, der her er gjort lige siden 1952 af Europarådets rådgivende forsamling for at påpege den risiko, der var ved at komme for sent med at sikre de fornødne garantier for privatkapitalen efter retningslinjer, der meget minder om reglerne for eksportkreditter. Man ville antagelig ved en solidarisk hæftelse fra de industrialiserede landes side og for den sags skyld også med en symbolsk hæftelse fra de øvrige lande kunne nå frem til mod en meget billig risikopræmie at sikre privatkapitalen mod det, der hidtil har holdt den tilbage i mange af disse lande, hvor de politiske forhold har været usikre.

Vi lægger vægt på, at der, inden lånene ydes fra denne institution, finder en virkelig prøvning sted af sagkyndige bankfolk med hensyn til projekternes økonomiske forsvarlighed. Det er utvivlsomt forudsætningen, selv om det ikke udtrykkelig nævnes — det står indirekte i overenskomsten — at meningen er også at yde lån til private erhvervsvirksomheder i disse lande, som tilfældet i øvrigt har været fra bankens side.

Vi lægger tillige vægt på, at der ikke må knyttes politiske betingelser til disse lån, at sammenslutningen skal samarbejde med offentlige internationale organisationer, der forfølger lignende formål, og det er vel hensigten, at denne institution skal arbejde sammen med den nye institution OECD, når den kommer til veje antagelig i løbet

af det kommende år. Jeg lægger vægt på dette, fordi forholdet Afrika-Europa nu spiller en ganske særlig rolle og har politisk betydning til sikring af den fred, som vi alle ønsker, og som har været truet ved forskellige lejligheder i den senere tid som følge af udviklingen i Afrika. Den største risiko, der vel er forbundet med den ukontrollerede og bilaterale bistandsvirksomhed, er, at man fremmer inflationstendensen i de oversøiske lande ved ikke virkelig at gennearbejde projekterne, og at man tillige fremmer særlige nationale interesser, hvilket naturligvis vil kunne undgås, hvis man som her baserer hjælpen på en mangesidet eller multilateral indsats.

Endelig må jeg måske komme med et hjertesuk, som jeg ved tidligere lejlighed også er kommet med til den højtærede udenrigsminister, som desværre ikke er her, angående oversættelsen af konventionens tekst. Jeg har bemærket, at artikel V, afsnit 2, punkt a, begynder:

„Sammenslutningens finansiering skal ske ved långivning.“

Det kan almindelige mennesker kun læse på den måde, at sammenslutningen skal finansieres ved, at der gives den lån. Meningen må være den, at sammenslutningens finansieringsvirksomhed skal ske ved långivning.

Jeg lægger megen vægt på, at organisationen efter artikel V, afsnit 6, er belagt med udtrykkeligt forbud mod at drive politisk virksomhed. Det har hidtil været sådan i mange af disse udviklingslande, at der har været en vis konkurrence mellem øst og vest med hensyn til at yde bistand, og man har kunnet fristes til at lade hjælpen ledsage af en politisk propagandavirksomhed. Jeg tror, det er en almindelig erfaring, at en sådan propagandavirksomhed giver bagslag. Der er i litteraturen skrevet om dette spørgsmål, ikke mindst en fortræffelig bog om den grimme amerikaner. Men også mange andre bidrag til diskussionen om disse spørgsmål viser, hvor uendelig farligt det er at lade hjælpen bygge på andet end gensidighed, lighed og fælles interesser. Hvis administrationen drives ud fra disse principper, tror jeg, den vil kunne få den succes, den fortjener. Vi fra vor side kan som sagt give vor tilslutning til ratifikationen.